

Sjöfartsstyrelsen

INFORMATIONSBLAD NR 2/1.1.1996

SJÖFARTSAVGIFTERNA 1996

Genom en ändring (1345/95) av förordningen om farledsavgift (1016/83) har farledsavgifterna höjts fr.o.m. den 1 januari 1996.

Bifogat återges förordningen om farledsavgift (1016/83) i sin gällande form samt förordningen om lättnader beträffande farledsavgifter i Saima kanal och Saimens vattenområde (203/81).

Följande författningar har publicerats i informationsblad nr 1/1.1.1993:

lagen (189/36) och förordningen (468/54) om lästavgift.

Följande författning ingår i informationsblad nr 12/1.5.1991:

förordningen om kanalavgift (515/91).

Hannu Makkonen
Chef för juridiska byrån

Närmare upplysningar:

Juridiska byrån

Detta informationsblad
ersätter informationsblad:

1/1.1.1995

Dnr 13/00/95
ISSN 0430-5345

FÖRORDNING OM FARLEDSAVGIFT 16.12.1983/1016

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av 2, 3, 6 och 12 §§ lagen den 30 december 1980 om farledsavgift (1028/80):

1 §. I inrikesfart betalas farledsavgift kalenderårsvis som en årsavgift. Avgiften räknas ut så, att avgiftsenheten, 27 mark 90 penni, multipliceras med det hela tal som anger fartygets netto-dräktighet. Ett fartyg i fråga om vilket det tal som anger fartygets nettodräktighet understiger 1 000 betalar dock endast hälften av den ovan nämnda avgiften. (29.12.1994/1509)

En resa mellan två hamnar i Finland anses ske i inrikesfart, om inte under den besöks utländsk hamn för lastning eller lossning eller för upptagande eller avlämnande av passagerare.

2 §. I utrikestrafik betalas farledsavgift som en engångsavgift då fartyget anländer från utlandet. Engångsavgiften bestäms på grundval av fartygets isavgiftsklass och nettodräktighet enligt nedanstående tabell. Engångsavgiften uppbärs dock inte till den del den överstiger 525 000 mark. (1.12.1995/1345)

Engångsavgift för utrikestrafik, grundavgifter (ga) och avgiftsenheter (ae):

Isavgiftsklass	Tal som anger ett fartygs nettodräktighet				
	under 2000	2000-9999		10000 eller större	
	ae	ga	ae	ga	ae
I A Super	8,10	16 200	6,90	71 400	6,10
I A	16,20	32 400	13,80	142 800	12,20
I B	27,20	54 400	23,10	239 200	20,40
I C	36,30	72 600	30,90	319 800	27,20
II	40,80	81 600	34,70	359 200	30,70
III	45,40	90 800	38,60	399 600	34,00

ga = avgiften vid den nedre gränsen för talet som anger nettodräktigheten

ae = avgift per enhet som överskrider den nedre gränsen för talet som anger nettodräktigheten
(1.12.1995/1345)

Engångsavgiften för fartyg utan maskin är hälften av engångsavgiftsenheten i isavgiftsklass III (15.12.1989/1160).

4 mom. är upphävt genom F 15.11.1985/861.

3 § är upphävd genom F 29.12.1994/1509.

4 §. (29.12.1994/1509) Om ett fartyg för vilket har betalats farledsavgift i inrikesfart anländer från utlandet under samma kalenderår, uppbärs för fartyget hälften av den i 2 § 1 och 2 mom. stadgade engångsavgiften.

5 §. Farledsavgiften uppbärs på grundval av den nettodräktighet som anges i fartygets mätbrev eller nationalitetscertifikat samt enligt fartygets isavgiftsklassbevis.

I fråga om utländskt fartyg, för vilket finskt mätbrev inte har utfärdats eller vars mätbrev eller nationalitetscertifikat inte erkänns som giltigt i Finland, uppbärs farledsavgiften enligt fartygets dräktighet på grundval av bevis som har utfärdats av finsk skeppsmätare. Såvida den i mätbrevet angivna dräktigheten inte motsvarar fartygets verkliga dräktighet eller fartyget enligt internationella mättningsregler inte är berättigat att använda den dräktighet som är angiven i internationellt mätbrev, kan sjöfartsstyrelsen som grund för farledsavgift för fartyget fastställa en dräktighet som motsvarar den dräktighet som enligt internationella mättningsregler skall fastställas för fartyget.

Har fartyg två mätbrev, uppbärs farledsavgiften enligt den i mätbrev angivna dräktighet som för tiden gäller i fråga om fartygets last. Årsavgift i inrikesfart uppbärs dock alltid enligt den större dräktigheten.

Är flera dräktigheter angivna i fartygs mätbrev, bestämmer sjöfartsstyrelsen enligt vilken dräktighet farledsavgift skall uppbäras för fartyget.

6 §. Då farledsavgift erläggs, skall företes fartygets mätbrev eller annat intyg som anger fartygets dräktighet samt annat intyg som tullanstalten eventuellt fordrar.

Då farledsavgift för utrikestrafik erläggs, skall bevis över isavgiftsklass företes och fartygsanmälan göras.

7 §. Kan för fartyg inte företes bevis över isavgiftsklass, uppbärs engångsavgiften enligt isavgiftsklass III.

Är fartygets klass enligt beviset över isavgiftsklass bättre än fartygets egenskaper förutsätter och detta beror på att felaktiga uppgifter om fartyget givits för fastställande av isavgiftsklass eller på att sjöfartsmyndigheterna inte fått meddelande om att de uppgifter som ligger till grund för fastställande av fartygets isavgiftsklass ändrats, uppbärs farledsavgift enligt isavgiftsklass III för den tid då fartygets isavgiftsklass är felaktig. (30.12.1992/1631)

8 §. Har för ett passagerarfartyg som är registrerat för minst 120 passagerare betalats farledsavgift 32 gånger och för ett annat fartyg 10 gånger, är fartyget under samma kalenderår befriat från ytterligare engångsavgifter. (29.12.1994/1509)

Avgifter som avses i 1 mom. kan betalas på en gång i förskott.

Tullanstalt skall utfärda intyg över avgiftsfrihet, om avgifter som avses i 1 mom. bevisligen erlagts. Har fartyget två mätbrev, är det en förutsättning för utfärdande av intyg över avgiftsfrihet att betalning sker enligt den större dräktigheten då avgifter som avses i 1 mom. erläggs i förskott.

9 §. Intyget över avgiftsfrihet skall för befrielse från farledsavgift visas upp vid inklareringen. (29.12.1994/1509)

Har för fartyg erlagts farledsavgift till ett större belopp än vad som enligt 8 § skall betalas, skall den tullanstalt som har utfärdat intyget över avgiftsfrihet på ansökan återbära det överbetalda avgiftsbeloppet. Ansökan om återbäring skall göras till den tullanstalt som utfärdat intyget över avgiftsfrihet inom ett år från det avgiften erlades. (15.11.1985/861)

10 §. (Handels- och industri)ministeriet kan på skriftlig ansökan i enskilda fall bevilja nedsättning av farledsavgift eller befrielse från sådan avgift och föreskriva att farledsavgift som redan har erlagts eller del därav skall återbetalas, om

1) detta påkallas av synpunkter som ansluter sig till främjandet av turismen eller kustfarten eller av vägande skäl i anslutning till främjandet av Finlands utrikeshandel; eller

2) det med hänsyn till förhållandena vore uppenbart oskäligt att uppbära avgiften till fullt belopp.

Tullstyrelsen har rätt att avgöra ärende som avses i 1 mom., om den medgivna förmånens belopp inte överstiger 100 000 mark och det inte är fråga om ändring av tidigare praxis eller om ett annars i principiellt hänseende viktigt fall.

11 §. För fastställande av farledsavgiften hänförs fartyg till isavgiftsklasser som följer:

1) till specialisavgiftsklassen (isavgiftsklassen I A Super) fartyg hos vilket konstruktionens hållfasthet i fråga om de för fartygets isforceringsförmåga viktigaste delarna av fartyget i väsentlig mån överträffar vad som fordras i isavgiftsklassen I A, och vilket även vad form och maskineffekt beträffar kan ta sig fram under svåra isförhållanden;

2) till isavgiftsklassen I A, I B eller I C, beroende på isförstärkningen och maskineffekten, fartyg som uppfyller stadgade fordringar för vintertrafik och är förstärkt för gång i is;

3) till isavgiftsklassen II fartyg som uppfyller stadgade fordringar för vintertrafik, men inte är förstärkt för gång i is; samt

4) till isavgiftsklassen III fartyg som inte uppfyller stadgade fordringar för vintertrafik.

Sjöfartsstyrelsen beslutar om den isavgiftsklass till vilken ett fartyg skall hänföras och utfärdar närmare föreskrifter om isavgiftsklasserna.

12 §. Kvitton över erlagda farledsavgifter skall vid anfordran företes för tull- och sjöfartsmyndigheterna.

13 §. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1984, och den tillämpas på trafik från och med nämnda dag.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 13 februari 1981 om farledsavgift (121/81) jämte däri senare företagna ändringar.

FÖRORDNING
OM LÄTTNADER BETRÄFFANDE FARLEDSAVGIFTERNA
I SAIMA KANAL OCH SAIMENS VATTENOMRÅDE
13.03.1981/203

På föredragning av trafikministern stadgas:

1 §. Upphävd genom F 23.12.1992/1509.

2 §. (29.12.1994/1510) I lagen om farledsavgift (1028/80) avsedd farledsavgift uppbärs inte då ett fartyg, en anordning eller en flotte anländer till Finland genom Saima kanal och lämnar Finland utan att anlöpa en hamn vid Finlands kust.

För fartyg, anordningar och flottor som nämns i 1 mom. uppbärs i samband med färden mot Saima kanal hälften av farledsavgiften enligt lagen om farledsavgift såväl när de på samma resa för med sig last från utlandet till en hamn vid Finlands kust som när de för last till utlandet från en hamn vid Finlands kust.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1981 och genom densamma upphävs förordningen den 10 september 1971 om lättnader beträffande lotsnings- och fyravgifterna i Saima kanal och Saimens vattenområde (850/71) jämte däri senare företagna ändringar samt förordningen den 2 december 1977 om slopande av isavgifterna för fartyg vilka trafikerar Saima kanal (869/77).

(Förordningens rubrik ändrad genom F 23.12.1992/1509)